

Sbírka zákonů a nařízení Protektorátu Čechy a Morava.

Částka 37.

Vydána dne 4. dubna 1940.

Cena: K 3.20.

Obsah: (110. a 111.) 110. Nařízení, kterým se vydávají zvláštní předpisy o dražbách a jiných úředních prodejkách. — 111. Nařízení o lékárnické sazbě za léčiva farmakopoe pro strany soukromé a pro strany úlev požívající a o lékárnické sazbě za recepturní práce pro strany soukromé a pro strany úlev požívající.

110.

Vládní nařízení

ze dne 25. ledna 1940,

kterým se vydávají zvláštní předpisy o dražbách a jiných úředních prodejkách.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

čl. I.

Věci podrobené řízenému hospodaření.

(1) Jsou-li pro movité věci hmotné, kterých podle předpisů o řízeném hospodaření nelze volně nabývat, úředně stanoveny (schváleny) pevné ceny, soud (úřad) v exekučním řízení na místo nařízení dražby vyrozumí o zabavení místo, které je pověřeno hospodařením takovou věcí (svaz, hospodářskou organizací a j.), a vyzve je zároveň, aby nejpozději do lhůty 14 dnů oznámilo soudu (úřadu), kdo zabavené věci za úředně stanovenou (schválenou) pevnou cenu, určenou podle přejímatele, převezme; žádá-li o to takové místo všeobecně předem, budiž na místo něho vyrozuměn jím určený orgán.

(2) Ustanovení daných na ochranu dlužníků proti prodejkům před právní mocí nařízení prodeje (rozhodnutí, opatření) a před uplynutím určité lhůty (§ 266 a § 273, odst. 3 ex. ř., § 113, odst. 1 vl. nař. č. 8/1928 Sb.

o správním řízení a § 371, odst. 3 a § 375, odst. 1 zák. č. 76/1927 Sb. o přímých daních)) budiž užito přiměřeně na převzetí takových věcí. O docílené ceně platí obdobně ustanovení o výtěžku při dražbě.

(3) Jestliže místo vyrozuměné o zabavení (odstavec 1) nebo jím určený orgán se ve stanovené lhůtě nevyjádří nebo převzetí věci odeprou, nebo jestliže pro hospodaření takovými věcmi není vůbec určeno nějaké místo, může soud (úřad) prodati věci ty z volné ruky za příslušné ceny (odstavec 1) každému, kdo podle příslušných předpisů je oprávněn takových věcí nabýti.

§ 2.

(1) Nejsou-li pro movité věci hmotné (§ 1, odst. 1) úředně stanoveny (schváleny) pevné ceny, ale jsou stanoveny ceny nejvyšší, dražba se může konati jen tehdy, jestliže místo, které je pověřeno hospodařením takovými věcmi, byvši soudem (úřadem) zpraveno, nepřevzme je za úředně stanovené nejvyšší přejímací ceny do lhůty soudem (úřadem) ustanovené. Jako dražitelé mohou býti připuštěni jen ti, kdož jsou podle příslušných předpisů oprávněni takových věcí nabýti.

(2) Nejsou-li pro movité věci hmotné (§ 1, odst. 1) úředně stanoveny (schváleny) ani pevné ceny ani ceny nejvyšší, platí jen omezení, že mohou těchto věcí při dražbě nabýti jen ti, kdož jsou podle příslušných předpisů

oprávnění takových věcí nabýti, a že nejnižší úředně stanovené (schválené) ceny musí býti zachovány při stanovení ceny vyvolací.

§ 3.

Ustanovení §§ 1 a 2 platí přiměřeně pro jinaké zpeněžení movitých věcí hmotných (§ 1, odst. 1) prodejem, který nařídil (povolil) soud (úřad).

Čl. II.

Jiné věci.

§ 4.

(1) Mají-li býti v exekuci prodány movité věci hmotné, na něž se nevztahují ustanovení čl. I a pro něž jsou úředně stanoveny (schváleny) pevné ceny pro spotřebitele, soud (úřad) na místo dražby vyzve veřejnou vyhláškou ke koupi za cenu úředně stanovenou (schválenou). Věci budou prodány tomu, kdo ve lhůtě soudem (úřadem) ve vyhlášce stanovené (§ 266 a § 273, odst. 3 ex. ř., § 113, odst. 1 vl. nař. č. 8/1928 Sb. a § 371, odst. 3 a § 375, odst. 1 zák. č. 76/1927 Sb.) soudu (úřadu) oznámí, že je převzme za udanou cenu. Došlo-li soudu (úřadu) oznámení od několika osob a nedojde-li k dohodě, rozhodne soud (úřad) losem, které z nich bude věc prodána. O docílené ceně platí obdobně ustanovení o výtěžku při dražbě.

(2) Dojde-li však ku prodeji z volné ruky, je rozhodná pro prodej určité osobě ta úředně stanovená (schválená) pevná cena, která je určena pro ten který druh přejímatelů (výrobce, meziobchod).

Čl. III.

Ustanovení společná.

§ 5.

(1) Ustanovení čl. I a II se nevztahují, nejde-li o dobrovolné dražby, na soudní (úřední) prodeje movitých věcí hmotných, jichž cena jednotlivě nepřesahuje částku 100 K a, jde-li o věci téhož druhu, nepřesahuje úhrnem za věci téhož druhu částku 1000 K; rovněž se nevztahují na takové věci, které podléhají rychlé zkáze. Avšak i při

prodejích (dražbou, z volné ruky) musí býti dodržena ustanovení týkající se cen a toho, kdo je oprávněn takových věcí nabýti. Nebude-li možno věci podléhající rychlé zkáze prodati ani z volné ruky osobám oprávněným takových věcí nabýti, lze je prodati osobám jiným. Totéž platí o ostatních věcech uvedených ve větě prvé, jestliže ani do měsíce ode dne, od kterého měly býti věci ty prodány z volné ruky, se nepodařilo je prodati osobám oprávněným takových věcí nabýti.

(2) Rovněž se nevztahují ustanovení čl. I a II na prodeje železniční a poštovní, provedené podle ustanovení čl. 74, §§ 7 a 8 železničního přepravního řádu a § 114, odst. 2 železničního zákona a podle poštovního řádu.

(3) Mají-li věci prodané podle odstavců 1 anebo 2 osobám, které nejsou oprávněny věci těch nabýti, hodnotu vyšší než 300 K, uvedomí soud (úřad) o tom, kdo věci nabyl, místo, které je pověřeno hospodařením takovými věcmi.

§ 6.

Toto nařízení nabývá účinnosti desátého dne po vyhlášení; provede je ministr spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Ježek v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Havelka v. r.

Dr. Kapras v. r.

Čipera v. r.

Dr. Klumpar v. r.

111.

Nařízení předsedy vlády ze dne 19. března 1940

o lékárnické sazbě za léčiva farmakopoe pro strany soukromé a pro strany úlev požívající a o lékárnické sazbě za recepturní práce pro strany soukromé a pro strany úlev požívající.

Podle § 2, odst. 1 vládního nařízení ze dne 10. května 1939, č. 121 Sb., o zřízení nejvyššího úřadu cenového, nařizují: